

אכתקוים ארותי

נערת השבוע

אינני אוהבת להשתמש בביטוי "חתיכה", אך הפעם אני נאלצת לעשות זאת. לא מצאתי ביטוי קולע יותר — וגם מסוים שלולה פינטה בת ה-21 היא באמת חתיכה. יש לה, פחות או יותר, כל אותם דברים שאין לי: עיניים כחולות, שיער בלונדי שופע, גוף חסוב ומרופד במקומות הנכונים, וכמה שנים פחות. בשתי ידיה הקטנות ובמיבטא פריסאי טיפוסי היא יודעת לספח בנשים — היכולות להרשות לעצמן — את האסליה הנפלאה שאפשר לצמצם את היקף הסאליה בעזרת מסאז'. כן, לולה היא מסאזיסטית.

ומסאזיסטית מדופלמת, אם לא איכפת לכם. היא אוהבת את מקצועה ובררנית מאוד ביחס ללקוחותיה. היא, למשל, מעדיפה לעבוד על נשים מפורסמות כמו שחקניות, שהן לדעתה הרבה יותר מעניינות מסת עקרות-בית שמנות.

המעלות שמחפשות הבנות במין החזק. אינני מעוניינת להרחיב בתשבות על עצמי, מכיוון שאימרים כי יהללך זרים.

★ ★ ★ ההזרמנות הגדולה

„כן / 18½ / ומזלי לא דפק על דלתי / פניתי כמובן אל רותי / בתקחה שנו תקפיץ אותי קדימה. / אני הנני והנני אני / כפי שהנערה תכירני / אם רק יהא בה העיו / לנסות בלי תלות או תקחה. / והיה אם אמצאה חן / תאמר נא לי... / חן / ולא אפתח פה לשטן / ולא אמר הויפך מהאמור כאן.“

★ ★ ★ מי מכירה מי יודע?

(1268/7) מחפשת מישהו... מישהו די מסויים. מישהו שיודע לשחות ולא סתם לשחות. הוא יודע לשחות בים של פרחים צבעוניים באביב. בים של גופים ומראות. בהרי ירושלים וסלעי הנגב. בי חול של ערבה ויערות של גליל. הוא יודע לשחות בין עלים של צבעים וצלי-לים, אותיות ושרות ורעיונות. אולי הוא גם יודע ליצור לו את הים הזה. כן! הוא יודע לשחות עמוק עמוק בים ואחר-כך לצוף אט-אט ולהפקיר עצמו לגלים. להנות ולא להיסחף עם הגלים המתנפצים אל החוף בקצף מליכך ואפור. אבל יודע להיסחף עם גלים של צחוק ושמחה והומור ולהכות בהם ולהשתעשע בהם. יודע לעזור ולימסם וביאלקים והומוגנים של ארנב בת הציניצילה, ולהציל אותי כשאני סובעת בים הזה.

„בכלל, הוא שחין מצטיין. ובעצם, גם במים פשוטים. לא כבדים ולא מזוקקים. מים של בריכה, של ים או של אמבטיה.“

★ ★ ★ אין דבר בלתי אפשרי אצל אשה — כשמישהו אחר צריך לעשותו.

★ ★ ★ גם כן בן-אדם

באמת, מה כבר תפטר לצפות ממלמדת שיטית גמנסיה בת 15 ושלושה חודשים יותר. עם כל רצונה הטוב לעשות עלי רישם בומבסטי, החליטה שהדרך הטובה והיעילה ביותר תהיה לגשת ישר לעניין. אז אם לא איכפת לכם, אמסור ל(1268/8) את רשות הדיבור:

„כשמי כן אני — עלמה. מטרתי: למצוא בן-אדם. אחד היוודע לכתוב, להתי-בטא. אחד הכנה כלפי עצמו והמשתדל להיות כנה גם כלפי אחרים. אדם בעל אמביציות ורצון חזק.“ האם ישנו בן-אדם? יש ויש. אבל האם אינך סבורה שמטען כזה של בן-אדם עלול להיות כבד עבור 15 אביבים ורבע?

הנפגעות: שתי בנות מלבס, אשר לבד מבחינות הברגרות שבאופק, הן לא מוניחות את הצד הסוציאלי. אלא שבינתיים הן כלי-כך עצובות עד שתיכף אויל המעה. ובכן, נדמה לי שלא נשאר לנו אלא לצפות מאותו גבר אלמוני לאזור מעט אומץ ולהראות סימן חיים כלשהו. מה שנוגע לכן בנות, הפשע, כידוע, אינו משתלם. אך הסבלנות כן! או לא.

★ ★ ★ כד המוסיה — גורע

(1268/4) אינו נשמע לי מסעיר ביותר, אך יתכן שזה דהקא מה שרשם הרופא בשבילך: „באמונה, אין זו שעה נוחה לכתובה! אלא שמוטב לי לכתוב מכתב זה מלעסוק בעבודתי הרושית תשומת-לב יתירה. אולי זה נראה מגוחך, שבחור אשר עבר בש-לום את העשור השלישי לחייו, יפנה למדורך באותה מסרה כחבריו הצעירים ממנו בעשר שנים ויותר — אלא שאיני חושש להיראות מגוחך. אילו התנהגתם של בני אדם היתה קובעת את ערכם, כי אז רבים מגדולי האומה והאנושות בכל השטחים היו בעלי ערך קטן יותר. „אומנם השטח היחיד בו אני יכול ל-השתתף עם גדולי האומה הוא הגובה הנמדד (לאמיתו של דבר אין זו חוכמה גדולה, רובם נמוכי קומה. השמת לב לכך?) ואילו אני הגעתי לגובה מכובד של 1,80 מ'. אך בכל זאת, אני מרשה לעצמי לפנות אליך מבלי לחשוש למה יאמרו“ ואף לא ממה תאמרו את בלשונך העוקצנית והחרפה. ובכן, מטרתי פשוטה — אם כי עד היום לא השגתי. רצוני להכיר מישהו שאוכל למצוא עמה שפה משותפת. הדבר פשוט — או מסובך. זה תלוי בזוהר הראייה. ואם ישאל ה-שואל, מי אתה? אומר: אדם. וכל ה-מוסיף גורע.“

★ ★ ★ כד מה שבנות מחפשות

באמת אין כל סיבה מדוע לא תכתבו אל (1268/5). היא אינה שונה מכל אחת אחרת בגילה: „אינני נמנית עם הבנות שקשה להן למצוא חבר או ידיד. אולם לצערי לא נתקלתי בזה שחפץ לבי. ברצוני לבקשך באם תוכלי לעזור לי במציאת אחד שכזה, בעל רגש, היוודע מה ברצוני, גבוה ולא רחוק אחרי גיל ה-20 וברור — עם כל

אחת המלים השימושיות ביותר בשפה העברית אחרי או מה, נורא, לא רוצה, מה פתום, בטח, ובומבה — היא אומנות. אפשר להשתמש בה בהקשר לכל דבר, כמעט. הנה, למשל, טלו וראו מה קרא לאומנות הכתיבה של (1268/1). הוא אי-בד איתה, המסכן. אבל לא את אומנות הפיטפוט. זה לא. אומנות זו נמצאת אצלו בהפשטה. כלומר, לא רק לא מובנת, גם לא מעניינת. וזה חבל. מה שנוגע לאר-מנות החיזור — לא, תודה; זה לא בשבילו. מדוע? ראשית, ככה. שנית, הוא אינו מסוגל להתחור. אין זה מטבעו, תבינו. שלא להזכיר את העובדה שבגיל עשרים אין זמן לחלטורות ושכסנויו לא משת-קים בקוביות — לומדים לבנות אותן. מכאן שגם את, אפילו אינך דומה ל-מונה ליוה, תוכלי לכתוב אליו בלי שום נקיפות מצפון. בעצם, אין הוא דורש דבר. לא יופי, לא אמצעים, אפילו לא כרקטר. רק ניר קטן, עט גלובוס וקצת יוונה.

★ ★ ★ הדרך הקלה ביותר לשכנע ילדים שהם אינם זקוקים לצעצועים היא — לתת להם אותם.

★ ★ ★ נהמדות בני טכניקה

(1268/2) הם שני חניכים בני 18 ה-לומדים על-חשבונם (כך הם מציינים) בבית ספר טכני, ומבקשים להתכתב עם שתי נערות חיפאיות, נחמדות ובעלות חוש הומור טבעי. על המעוניינות לפנות (על חשבונן) בי-ציון המספר הנ"ל, והבואנה על הברכה והמציאה, אני בטוחה.

★ ★ ★ תקרית בפתח-התקה

מסתבר שלא כל הניסים מתרחשים ב-רחובות. גם בפתח-התקה אפשר להיתקל בעלם חמודות. להלן דו"ח מלא על ה-תקרית כפי שנמסר עליידי (1268/3): התאריך הגורלי: 22.10.61. המקום: אר-טובוס מס' 62 הנוסע מלבסה. השעה: 8:30 בערב. האובייקט: גבר שחרחר ויפה-עיניים המקטר במקטרת ללא הרף. העלילה: החלפת-היזכים הדדית ורבת-משעוץ ללא כיווץ של מלים, עד אשר הגיע הנ"ל לסביבת הועד הפועל, שם ברת המסכן ונמלט על נפשו. אך לפני העלמו ניפנף בידו לשלום כשחיוך רחב עוטה את פניו, ומאו — כעז יצא מתוק.

מסחה השניים של "ת"א" בשופרת עם הראש החדש

סוד הצלחתי הוא...

חן שינניי

המבריקות הלבנות

תיאדנו

פרסום חניק